

Torstai 27. lokakuuta 2011

Oikeusasiamiehen vuosikertomus 2010

P7_TA(2011)0467

Euroopan parlamentin päätöslauselma 27. lokakuuta 2011 Euroopan oikeusasiamiehen vuosikertomuksesta 2010 (2011/2106(INI))

(2013/C 131 E/11)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan oikeusasiamiehen vuosikertomuksen 2010,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 24 artiklan kolmannen kohdan, 228 artiklan ja 298 artiklan,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 ja 43 artiklan,
 - ottaa huomioon 18. kesäkuuta 2008 antamansa päätöslauselman ⁽¹⁾ oikeusasiamiehen tehtävien hoitamista koskevasta ohjesäännöstä ja hänen tehtäviensä hoitamista koskevista yleisistä ehdoista 9 päivänä maaliskuuta 1994 tehdyn päätöksen 94/262/EHTY, EY, Euratom muuttamista koskevan Euroopan parlamentin päätöksen hyväksymisestä,
 - ottaa huomioon 15. maaliskuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin ja Euroopan oikeusasiamiehen yhteistyötä koskevan puitesopimuksen, joka tuli voimaan 1. huhtikuuta 2006,
 - ottaa huomioon 1. tammikuuta 2009 annetut oikeusasiamiehen ohjesäännön täytäntöönpanosäännökset ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon aikaisemmat Euroopan oikeusasiamiehen toiminnasta antamansa päätöslauselmat,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 205 artiklan 2 kohdan toisen ja kolmannen virkkeen,
 - ottaa huomioon vetoamusvaliokunnan mietinnön (A7-0285/2011),
- A. ottaa huomioon, että oikeusasiamiehen vuosikertomus 2010 luovutettiin virallisesti Euroopan parlamentin puhemiehelle 10. toukokuuta 2011 ja että oikeusasiamies Nikiforos Diamandouros esitteli kertomuksen vetoamusvaliokunnalle 23. toukokuuta 2011 Brysselissä;
- B. ottaa huomioon, että SEUT:n 24 artiklassa määrätään, että "jokainen unionin kansalainen voi kääntyä 228 artiklan mukaisesti asetettavan oikeusasiamiehen puoleen";
- C. ottaa huomioon, että perusoikeuskirjan 41 artiklan mukaan "jokaisella on oikeus siihen, että unionin toimielimet ja laitokset käsittelevät hänen asiansa puolueettomasti, oikeudenmukaisesti ja kohtuullisessa ajassa";
- D. ottaa huomioon, että yhteinen ulkopolitiikka, turvallisuuspolitiikka ja Eurooppa-neuvoston vastuut kuuluvat oikeusasiamiehen toimivaltaan;
- E. ottaa huomioon, että perusoikeuskirjan 43 artiklan mukaan "jokaisella unionin kansalaisella sekä jokaisella luonnollisella henkilöllä ja oikeushenkilöllä, jonka asuinpaikka tai sääntömääräinen kotipaikka on jäsenvaltiossa, on oikeus tehdä Euroopan oikeusasiamiehelle kantelu, joka koskee unionin toimielinten, elinten tai laitosten toiminnassa ilmenneitä epäkohtia, lukuun ottamatta Euroopan unionin tuomioistuimen toimintaa lainkäyttöelimenä";

⁽¹⁾ EUVL C 286 E, 27.11.2009, s. 172.

⁽²⁾ Hyväksytty 8. heinäkuuta 2002 ja muutettu oikeusasiamiehen päätöksillä 5. huhtikuuta 2004 ja 3. joulukuuta 2008.

Torstai 27. lokakuuta 2011

- F. ottaa huomioon, että Euroopan unionin perusoikeuskirjasta on tullut Lissabonin sopimuksen voimaantulon seurauksena oikeudellisesti sitova suurimmassa osassa jäsenvaltioita, mikä on antanut täydentävää oikeutusta oikeusasiamiehen päätöksille;
- G. ottaa huomioon, että Lissabonin sopimuksella otettiin käyttöön oikeusperusta hallintomenettelyjä koskeville yhteisille säännöille, jotka koskevat unionin toimielimiä, elimiä ja laitoksia, jotka SEUT:n 298 artiklan mukaisesti "tukeutuvat tehtäviään hoitaessaan avoimeen, tehokkaaseen ja riippumattomaan eurooppalaiseen hallintoon", ja että Lissabonin sopimus vaikuttaa Euroopan oikeusasiamiehen työhön muun muassa Euroopan ulkosuhdehallinnon perustamisen kautta ja sen seurauksena, että Eurooppa-neuvostosta on tullut EU:n toimielin;
- H. ottaa huomioon, että "hallinnollisesta epäkohdasta" on kyse silloin, kun julkinen elin ei toimi sitä sitovan määräyksen tai periaatteen mukaisesti;
- I. ottaa huomioon, että parlamentti valitsi Nikiforos Diamandourosin uudelleen Euroopan oikeusasiamieheksi Strasbourgissa 20. tammikuuta 2010 ja että hän vannoi virkavalansa unionin tuomioistuimessa Luxemburgissa 25. lokakuuta 2010;
- J. ottaa huomioon, että 27. syyskuuta 2010 Euroopan oikeusasiamiehen instituutio vietti viidettätoista vuosipäiväänsä; ottaa huomioon, että näiden viidentoista vuoden aikana oikeusasiamies on vastannut yli 36 000 kantelijalle ja suorittanut yli 3 800 mahdollista hallinnollista epäkohtaa koskevaa tutkimusta;
- K. ottaa huomioon, että oikeusasiamies on käynnistänyt vuosien 2009–2014 toimikauttaan koskevan uuden strategian instituutionsa viidentenätoista vuosipäivänä; ottaa huomioon, että tässä strategiassa keskitytään sidosryhmien kuulemiseen, nopeampaan tulosten tuottamiseen, vaikuttamiseen myönteisellä tavalla unionin hallintokulttuuriin, oikea-aikaisten ja hyödyllisten tietojen toimittamiseen sidosryhmille ja yleisölle sekä käytettävissä olevien resurssien hyödyntämisen jatkuvaan uudelleenarviointiin;
- L. ottaa huomioon, että vuonna 2010 oikeusasiamies vastaanotti 2 667 kantelua; ottaa huomioon, että tämä merkitsee kantelujen vähentymistä yli 400:lla vuoteen 2009 verrattuna;
- M. ottaa huomioon, että vuonna 2010 oikeusasiamies sai päätökseen 326 tutkimusta (318 vuonna 2009), joista 323 perustui kanteluihin; ottaa huomioon, että tutkimuksen päätökseen saattamiseen tarvittava keskimääräinen aika lyhenyi 13 kuukaudesta vuonna 2008 yhdeksään kuukauteen vuosina 2009 ja 2010; ottaa huomioon, että useimmat tutkimukset saatiin päätökseen vuoden kuluessa (66 prosenttia) ja yli puolet niistä (52 prosenttia) saatiin päätökseen kolmen kuukauden kuluessa;
- N. ottaa huomioon, että oikeusasiamies voi käynnistää oma-aloitteisia tutkimuksia, kun hän aikoo tutkia mahdollista hallinnollisen epäkohdan tapausta sellaisen kantelun perusteella, jonka on tehnyt henkilö, joka ei voi kantelua tehdä, tai kun toimitelmissä näyttää esiintyvän järjestelmällinen ongelma; ottaa huomioon, että oikeusasiamies sai päätökseen kolme ja käynnisti kuusi oma-aloitteista tutkimusta vuonna 2010;
- O. ottaa huomioon, että 65 prosenttia tutkimuksista, jotka käynnistettiin vuonna 2010, koski Euroopan komissiota (56 prosenttia vuonna 2009), 10 prosenttia koski Euroopan unionin henkilöstövalintatoimistoa (EPSO), 7 prosenttia Euroopan parlamenttia, 2 prosenttia Euroopan unionin neuvostoa ja 1 prosentti Euroopan unionin tuomioistuinta;
- P. ottaa huomioon, että yli puolessa tapauksista (55 prosenttia), jotka saatiin päätökseen vuonna 2010, kyseessä ollut toimielin hyväksyi sovintoratkaisun tai sopi asian;
- Q. ottaa huomioon, että oikeusasiamies voi antaa lisähuomautuksen, jos asian käsittelyn yhteydessä havaitaan tilaisuus hallinnon laadun parantamiseen; ottaa huomioon, että oikeusasiamies antoi lisähuomautuksia 14 tapauksessa vuonna 2010 (vähemmän kuin vuonna 2009, jolloin vastaavia tapauksia oli 28) tarkoituksena parantaa kansalaisille tarjottavaa palvelua;
- R. ottaa huomioon, että kriittinen huomautus annetaan tapauksissa, joissa i) kyseisen toimielimen ei ole enää mahdollista korjata hallinnollista epäkohtaa, ii) hallinnollisella epäkohdalla ei ole yleisiä vaikutuksia tai iii) oikeusasiamiehen suorittamaa seurantaa ei pidetä tarpeellisena;

Torstai 27. lokakuuta 2011

- S. ottaa huomioon, että kriittinen huomautus vahvistaa kantelijalle, että kantelu oli aiheellinen, ja ilmaisee toimielimelle, mitä se on tehnyt väärin, jotta se voi vastaisuudessa välttää hallinnollisia epäkohtia; ottaa huomioon, että viime vuosina kriittisten huomautusten määrä on jatkuvasti vähentynyt ja laskenut 44:stä vuonna 2008 ja 35:stä vuonna 2009 aina 33:een vuonna 2010;
- T. ottaa huomioon, että suositusluonnos annetaan tapauksissa, joissa oikeusasiamiehen jatkotoimet ovat tarpeellisia, joissa hallinnollinen epäkohta voidaan korjata tai joissa hallinnollinen epäkohta on erityisen vakava tai sillä on yleisiä vaikutuksia;
- U. ottaa huomioon, että oikeusasiamies havaitsi hallinnollisia epäkohtia 12 prosentissa tapauksista (40) vuonna 2010; ottaa huomioon, että seitsemässä tapauksessa näistä hän sai aikaan myönteisen lopputuloksen esittämällä suositusluonnoksen;
- V. ottaa huomioon, että jollei toimielin tai elin reagoi tyydyttävästi suositusluonnokseen, oikeusasiamies voi antaa Euroopan parlamentille erityiskertomuksen;
- W. ottaa huomioon, että erityiskertomus on oikeusasiamiehen viimeinen keino ja viimeinen tärkeä askel, jonka hän ottaa tapauksen käsittelyssä, sillä päätöslauselman antaminen ja parlamentin toimivallan käyttö kuuluvat parlamentin poliittiseen päätösvaltaan;
- X. ottaa huomioon, että oikeusasiamies antoi parlamentille vuonna 2010 yhden erityiskertomuksen;
1. hyväksyy Euroopan oikeusasiamiehen antaman vuoden 2010 vuosikertomuksen; onnittelee oikeusasiainmiestä hänen tammikuussa 2010 tapahtuneen uudelleenvalintansa johdosta;
 2. panee merkille oikeusasiamiehen nykyistä toimikauttaan varten laatiman uuden strategian, joka muodostaa hänen aloitteidensa ja toimintojensa perustan; toteaa, että tähän strategiaan kuuluu muun muassa jatkuva vuoropuhelu kantelijoiden, kansalaisyhteiskunnan ja muiden sidosryhmien kanssa, parhaiden käytäntöjen tunnistaminen yhteistyössä kollegojen kanssa ja heitä kuullen Euroopan oikeusasiamiesten verkostossa, EU:n menettelyjen kehittäminen oikeudenmukaisemmiksi ja avoimmiksi sekä palvelukulttuurin edistäminen EU:n toimielinten hallinnoissa;
 3. tähdentää, että avoimuus, mahdollisuus käyttää tietoja ja EU:n kansalaisten oikeuksien kunnioittaminen ovat olennaisia edellytyksiä kansalaisten ja toimielinten keskinäisen luottamuksen säilymisen kannalta;
 4. katsoo, että oikeusasiamiehen asema avoimuuden ja tilivelvollisuuden lisääjänä Euroopan unionin päätöksenteossa ja hallinnossa on merkittävä pyrittäessä kohti unionia, jossa päätökset "tehdään mahdollisimman avoimesti ja mahdollisimman lähellä kansalaisia", kuten Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 1 artiklan toisessa kohdassa määrätään;
 5. muistuttaa, että Euroopan oikeusasiamiehen instituutio vietti 27. syyskuuta 2010 viidettätoista vuosipäiväänsä; toteaa, että näiden viidentoista vuoden aikana oikeusasiamies on vastannut yli 36 000 kanteluun ja hoitanut merkittävää tehtävää auttamalla Euroopan unionin toimielimiä tarjoamaan muutoksenhakukeinoja ja parantamaan hallintonsa laatua;
 6. toteaa, että näistä viidestätoista toimintavuodesta saadut kokemukset ovat antaneet oikeusasiamiehen instituutiolle todellisen käsityksen hallinnollisia epäkohtia koskevista suuntauksista, järjestelmää koskevista ongelmista ja rakenteellisista heikkouksista hallinnoissa, mikä tekee siitä kykenevän antamaan neuvontaa hallinnoille, jotta ne voivat välttää virheiden toistumista sekä parantaa työnsä laatua ja lisätä sen avoimuutta;
 7. pitää myönteisenä oikeusasiamiehen aloitetta julkaista säännöllisesti tutkimuksia, joissa hän tarkastelee EU:n toimielinten hänen kriittisten huomautustensa ja lisähuomautustensa johdosta toteuttamia jatkotoimia; panee merkille, että tyydyttävien jatkotoimien osuus oli 81 prosenttia vuonna 2009 (94 prosenttia lisähuomautusten osalta ja 70 prosenttia kriittisten huomautusten osalta); pitää tätä rohkaisevana kehityksenä; katsoo kuitenkin, että parannuksiin on vielä varaa, erityisesti mitä tulee kriittisiä huomautuksia koskevaan osuuteen; kehottaa toimielimiä työskentelemään yhdessä oikeusasiamiehen kanssa tyydyttävien jatko-toimien osuuden parantamiseksi;

Torstai 27. lokakuuta 2011

8. pitää myönteisenä yleisesti ottaen rakentavaa yhteistyötä oikeusasiamiehen ja EU:n toimielinten ja elinten välillä; tukee oikeusasiamiehen asemaa ulkoisena valvontamekanismina, joka antaa arvokkaan panoksen Euroopan unionin hallinnon jatkuvaan parantamiseen;
9. ilmaisee tyytyväisyytensä oikeusasiamiehen toimiston uuteen logoon ja visuaaliseen hahmoon sekä hänen vuosikertomuksensa uuteen ulkoasuun; arvostaa myös sitä, että oikeusasiamies on lisännyt toimintonsa avoimuutta julkaisemalla verkkosivustollaan tietoja kaikista uusista tutkimuksista, joita hän on käynnistänyt kantelujen pohjalta;
10. painottaa, että kansalaisille on annettava enemmän tietoa toimielimen toimintatavasta sekä tiedotus-sivustosta, jolla vahvistetaan oikeusasiamiehen roolin avoimuus;
11. ehdottaa, että kun oikeusasiamies esittelee vuosikertomuksensa vetoamusvaliokunnan kokouksessa, läsnä pitäisi olla edustajia paitsi komissiosta myös Euroopan parlamentin, neuvoston ja muiden EU:n toimielinten hallinnosta, virastoista, yksiköistä ja elimistä, jotka ovat olleet oikeusasiamiehen tutkinnan kohteena, joista tämä on laatinut erityiskertomukset, tehnyt kriittisiä huomautuksia tai joihin tämä on kohdistanut muita toimenpiteitä, esittämässä kertomusta koskevia kommentteja ja osallistumassa keskusteluun; kehottaa parlamentin ja neuvoston hallintoja sekä muita asianosaisia EU:n toimielimiä, virastoja ja elimiä olemaan edustettuina tulevilla kokouksilla, kun oikeusasiamiehen vuosikertomus esitellään ja siitä keskustellaan; katsoo, että niiden osallistuminen tällaisiin keskusteluihin ja näkemysten vaihtaminen niiden kanssa hyvästä hallinnosta ja ongelmista, jotka on ratkaistu Euroopan oikeusasiamiehen suositusten ja huomautusten tuloksena, voisi auttaa parantamaan EU:n kansalaisille tarjottavia palveluja ja toimielinten välistä vuoropuhelua sekä myötävaikuttaa aidon palvelukulttuurin luomiseen;
12. kehottaa oikeusasiamestä antamaan parlamentille tietoja suhteidensa kehittymisestä uuteen Euroopan ulkosuhdehallintoon ja Eurooppa-neuvostoon;
13. toteaa, että vuonna 2010 oikeusasiamies vastaanotti 2 667 kantelua kansalaisilta, yrityksiltä, yhdistyksiltä, kansalaisjärjestöiltä ja tiedotustoimistoilta; panee merkille, että tämä tarkoittaa yli 400 kantelun vähennystä edelliseen vuoteen verrattuna;
14. yhtyy siihen näkemykseen, että tällaisen tutkittavaksi kelpaamattomien kantelujen määrän vähennyksen voidaan osittain katsoa johtuvan oikeusasiamiehen verkkosivustolla vuonna 2009 käyttöön otetusta interaktiivisesta oppaasta, joka auttaa tehokkaasti ohjaamaan kantelijat siihen elimeen, joka parhaiten pystyy heitä auttamaan;
15. kannustaa Euroopan oikeusasiamestä jatkamaan Euroopan oikeusasiamesten verkoston edistämistä, jotta voidaan kehittää kattava tietokanta ja tiedottaa paremmin EU:n kansalaisille Euroopan oikeusasiamehen, kansallisten oikeusasiamesten ja parlamentin vetoamusvaliokunnan keskinäisestä vastuunjaosta;
16. korostaa, että Euroopan parlamentin itsensä on vapautettava resursseja vastaavanlaisen verkkoportaalien perustamiseen vetoamusvaliokunnalle, jotta toimielimen näkyvyyttä ja avoimuutta lisätään tarkoituksena mahdollistaa, että sekin voi edistää sellaisten vetoamusten määrän vähentämistä, joita ei oteta käsiteltäväksi, ja samalla tarjota opastusta ja neuvoja vetoamuksen esittäjille ja parantaa vetoamusprosessin tehokkuutta ja tuloksellisuutta;
17. panee tyytyväisenä merkille oikeusasiamiehen antamien kriittisten huomautusten jatkuvan vähentymisen (33 vuonna 2010, 35 vuonna 2009, 44 vuonna 2008 ja 55 vuonna 2007); yhtyy näkemykseen, jonka mukaan tämä on osoitus siitä, että EU:n toimielimet ovat omaksuneet aloitteellisemman roolin kantelujen ratkaisemisessa ja että tehokkuutensa ansiosta oikeusasiamies on saavuttanut legitiimin aseman kyseisten toimielinten keskuudessa;
18. onnittelee oikeusasiamestä siitä, että keskimääräinen aika, joka tarvitaan tutkimuksen päätökseen saattamiseen, lyhenee jatkuvasti (noin yhdeksän kuukautta vuonna 2009 ja 2010); pyytää, että tarvittavia keinoja käytetään tämän ajan lyhentämiseksi edelleen, jotta oltaisiin kykenevämpiä täyttämään paremmin EU:n kansalaisten odotukset;

Torstai 27. lokakuuta 2011

19. toteaa, että 65 prosenttia oikeusasiamiehen vuonna 2010 käynnistämistä tutkimuksista koski Euroopan komissiota (219 tutkimusta); ilmaisee huolestumisensa siitä, että tässä on tapahtunut voimakasta kasvua, sillä vastaava luku oli 56 prosenttia vuonna 2009 (191 tutkimusta), ja pyytää jälleen kerran komission jäsentä ja erityisesti toimielinten välisistä suhteista ja hallinnosta vastaavaa komission jäsentä ryhtymään toimiin nykyisen tilanteen parantamiseksi huomattavasti ja mahdollisimman pian;

20. panee merkille oikeusasiamiehen huolestumisen Euroopan komissiolta hänen kriittisiin huomautuksiinsa saatujen epätydyttävien vastausten suhteellisen suuresta määrästä (10 vastausta 32:sta); yhtyy oikeusasiamiehen näkemykseen, jonka mukaan paljon työtä on vielä tehtävä, jotta virkamiehet saadaan hyväksymään se, että puolustuskannalle asettuminen oikeusasiamieheen nähden merkitsee heidän toimielimilleen tilaisuuden menettämistä ja saattaa vahingoittaa koko unionin julkisuuskuvaa; kehottaa parantamaan radikaalisti vastaamisprosessia, myös lyhentämään vastauksen laatimiseen käytettävää aikaa (erityisesti aikasidonnaisissa tapauksissa), ja tuottamaan ratkaisukeskeisiä eikä puolustelevia vastauksia; korostaa, että Euroopan kansalaisilla on perusoikeuskirjan mukaan oikeus hyvään hallintoon;

21. huomauttaa, että vuonna 2010 oikeusasiamiehen tutkimista syytöksistä ehdottomasti yleisin oli avoimuuden puute EU:n hallinnossa; panee merkille, että tämä syytös tuli esiin 33 prosentissa kaikista päätökseen saaduista tutkimuksista ja koski muun muassa kieltäytymistä tietojen antamisesta ja sallimasta tutustumista asiakirjoihin; yhtyy oikeusasiamiehen ilmaisemaan turhautumiseen siitä, että avoimuutta koskevien tapausten määrä on pysynyt jatkuvasti suurena viime vuosien aikana;

22. panee merkille, että oikeusasiamies antoi vuonna 2010 yhden erityiskertomuksen, joka koski komission kieltäytymistä antamasta asiakirjoja tutustuttavaksi ja toimimasta täysin avoimesti yhteistyössä oikeusasiamiehen kanssa; muistuttaa, että parlamentti hyväksyi vetoomusvaliokunnan erityiskertomusta koskevan mietinnön 25. marraskuuta 2010 ⁽¹⁾; muistuttaa, että hyväksytyssä päätöslauselmassa komissiota kehoitettiin antamaan Euroopan parlamentille sitoumus, että se täyttää sille kuuluvan velvollisuuden tehdä vilpittöntä yhteistyötä Euroopan oikeusasiamiehen kanssa;

23. kehottaa käynnistämään tiedotuskampanjan, jonka tavoitteena on vakuuttaa EU:n toimielinten henkilöstö oikeusasiamiehen halukkuudesta kuunnella ja keskustella asioista ja korostaa oikeusasiamiehen toimintaan liittyviä etuja, kun pyritään tuomaan EU:n toimielinten hallintoja lähemmäs EU:n kansalaisia;

24. muistuttaa, että Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi annettu asetus (EY) N:o 1049/2001 ⁽²⁾ on ollut voimassa 10 vuotta; muistuttaa, että tämän asetuksen taustalla oleva perusnäkemys on, että avoimuus on sääntö ja salassapito poikkeus; panee merkille, että toimielimet hangoittelevat yhä tätä näkemystä vastaan; katsoo, että EU:n toimielinten, virastojen, yksiköiden ja elinten on pidettävä tämä periaate mielessä asiakirjoja laatiessaan ja varmistettava, että ne löytävät oikean tasapainon tarvittavan ja asianmukaisen avoimuustason ja aidon luottamuksellisuustarpeen välillä;

25. muistuttaa, että asetuksen (EY) N:o 1049/2001 uudelleenlaadinta on yhä meneillään; pitää uudelleenlaadintamenettelyn hidasta edistymistä valitettavana; kehottaa neuvostoa ja komissiota suhtautumaan avoimemmin asiakirjojen antamiseen tutustuttavaksi ja tietojen antamiseen kansalaisille ja Euroopan parlamentille;

26. kannustaa oikeusasiamiestä jatkossakin pitämään kiinni perusoikeuksista, jotka koskevat asiakirjojen saamista tutustuttavaksi, avoimuusperiaatteen asianmukaista täytäntöönpanoa päätöksentekomenettelyissä, kansalaisystävällistä palvelukulttuuria ja EU:n toimielinten, virastojen ja elinten aloitteellista asennetta asiakirjojen asettamisessa yleisesti saataville, mikä on EU:n toimielinten avoimuuden ja vastuullisuuden perusperiaate; ehdottaa, että esimerkkejä hyvistä käytännöistä tehtäisiin tunnetuiksi EU:n kansalaisten keskuudessa, jotta muutettaisiin heidän kielteistä käsitystään EU:n hallinnosta ja jotta edistettäisiin eri toimielinten välistä vuoropuhelua niiden hallinnon laatua haittaavista ongelmista;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0436.

⁽²⁾ EYVL L 145, 31.5.2001, s. 43.

Torstai 27. lokakuuta 2011

27. on oikeusasiamiehen kanssa samaa mieltä siitä, että julkisen palvelun periaatteita koskeva ytimekäs julkilausuma edistäisi palvelukulttuuria ja lisääisi kansalaisten luottamusta EU:n julkishallintoon ja toimieli-miin; odottaa mielenkiinnolla oikeusasiamiehen julkisen palvelun periaatteita koskevaa julkilausumaa, josta hän parhaillaan kuulee kansallisia kollegoitaan ja muita osapuolia;

28. ehdottaa, että julkisen palvelun periaatteita koskevaa julkilausumaa levitetäisiin mahdollisimman laajalle ja että sen olisi oltava helposti EU:n kansalaisten saatavilla, jotta heidät voitaisiin vakuuttaa EU:n sitoumuksesta suojella julkisia palveluja, jotka kuuluvat keskeisenä osana heidän arkielämäänsä;

29. katsoo kuitenkin, että hallintomenettelyjä koskevien yhteisten sitovien sääntöjen ja periaatteiden hyväksyminen EU:n hallinnossa, kuten jo ensimmäinen Euroopan oikeusasiamies peräänkuulutti, ja palveluperiaatteen käyttöön ottaminen tässä yhteydessä olisi paras tapa varmistaa pysyvä muutos EU:n hallintokulttuurissa, ja odottaa, että komissio asettaa etusijalle asetusluonnoksen esittämisen tätä tarkoitusta varten SEUT:n 298 artiklan nojalla;

30. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman ja vetoamusvaliokunnan mietinnön neuvostolle, komissiolle, Euroopan oikeusasiamiehelle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille ja niiden oikeusasiamiehille tai vastaaville toimivaltaisille elimille.

Egyptin ja Syyrian ja erityisesti niiden kristittyjen yhteisöjen tilanne

P7_TA(2011)0471

Euroopan parlamentin päätöslauselma 27. lokakuuta 2011 Egyptin ja Syyrian ja erityisesti niiden kristittyjen yhteisöjen tilanteesta

(2013/C 131 E/12)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aikaisemmat päätöslauselmansa Egyptistä ja Syyriasta ja erityisesti 15. syyskuuta 2011 Syyrian tilanteesta ⁽¹⁾, 7. heinäkuuta 2011 Syyrian, Jemenin ja Bahrainin tilanteesta arabimaailman ja Pohjois-Afrikan tilanteen puitteissa ⁽²⁾ ja 17. helmikuuta 2011 Egyptin tilanteesta ⁽³⁾ antamansa päätöslauselman,
- ottaa huomioon 20. tammikuuta 2011 antamansa päätöslauselman kristittyjen tilanteesta ja uskonnonvapaudesta ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan Syyriasta 8. lokakuuta 2011 ja Egyptistä 10. lokakuuta 2011 antamat julkilausumat,
- ottaa huomioon 20. helmikuuta 2011 annetut ulkoasiainneuvoston päätelmät,
- ottaa huomioon ulkoasiainneuvoston 10. lokakuuta 2011 ja Eurooppa-neuvoston 23. lokakuuta 2011 hyväksymät päätelmät Syyriasta,
- ottaa huomioon ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen vuodelta 1948,
- ottaa huomioon vuonna 1966 tehdyn kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen, jonka sopimuspuolia Egypti ja Syyria ovat,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0387.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0333.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0064.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0021.